

**Jaarlijkse monitor
Onderwijsachterstandenindicator
Primair Onderwijs
2017-2020**

Jaap Walhout
Jochem Zweerink

CBS Den Haag
Henri Faasdreef 312
2492 JP Den Haag
Postbus 24500
2490 HA Den Haag
+31 70 337 38 00
www.cbs.nl

projectnummer 305685
SQS
2020

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	4
2.	Data en methoden	6
2.1	Selectie en afbakening onderzoeksdata	6
2.2	Gebruikte methoden	6
3.	Resultaten frequentieanalyses	8
3.1	Onderwijsscores naar leerkrachtadvies	8
3.2	Onderwijsscores naar modelvariabelen	8
3.3	Onderwijsscores naar methoden van imputeren	15
4.	Samenvatting en conclusie	18

1. Inleiding

Het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) heeft het onderwijsachterstandenbeleid voor het primair onderwijs en het gemeentelijke onderwijsachterstandenbeleid herzien. In het nieuwe beleid maakt zij gebruik van de onderwijsachterstandenindicator die het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) eerder in opdracht van het ministerie heeft ontwikkeld¹. Met deze indicator wordt voor alle peuters van 2,5 tot 4 jaar en alle basisschoolleerlingen een onderwijsscore berekend. Conform de Besluiten² worden deze onderwijsscores geaggregeerd tot achterstandsscores per school en per gemeente. Deze drukken dan de verwachte onderwijsachterstandsproblematiek op scholen en in gemeenten uit, op basis waarvan OCW het onderwijsachterstandenbudget over de scholen en gemeenten zal verdelen³. In 2019 was dit beleid voor het eerst van kracht.

De hoogte van de onderwijsscore wordt bepaald door een aantal omgevingskenmerken van de peuters en de leerlingen: het opleidingsniveau van de vader, opleidingsniveau van de moeder, verblijfsduur van de moeder in Nederland, land van herkomst van de ouders, of ouders in de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) zitten en het gemiddelde opleidingsniveau van moeders op school. Deze kenmerken zijn voor veel, maar niet voor alle leerlingen bekend. Afhankelijk van de informatie die wel bekend is, zijn de ontbrekende waardes op verschillende manieren geïmputeerd. Figuur 1 geeft een schematisch overzicht van de modelvariabelen van de onderwijsachterstandenindicator en hun bijdrage aan de onderwijsscore.

Bij de ontwikkeling van de indicator is gebruik gemaakt van twee typen toetsgegevens: de eindtoetsscores van de Centrale Eindtoets (CET; in het dagelijks taalgebruik wordt dit ook wel de Cito-toets genoemd) en de scores op de Niet Schoolse Cognitieve Capaciteiten Test (NSCCT) als maat voor intelligentie. De NSCCT-scores zijn verkregen uit het Cohort Onderzoek Onderwijs Loopbanen (COOL⁵⁻¹⁸). De meest recente gegevens die daarbij zijn gebruikt, hebben betrekking op het schooljaar 2013/'14. In dat jaar namen de leerlingen uit groep 5 uit het COOL-cohort van 2010/'11 deel aan de eindtoets van de basisschool. Verder zijn ook de NSCCT-scores uit het COOL-cohort van 2007/'08 gebruikt. Naarmate de tijd vordert, neemt ook het tijdsinterval tussen ontwikkeling en toepassing van de indicator toe. Als gevolg hiervan is het mogelijk dat de samenstelling van de populatie waarop de indicator wordt toegepast verandert, wat gevolgen kan hebben voor de werking van de indicator.

Om de onderwijsachterstandenindicator actueel te houden, wil het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) de indicator periodiek evalueren. Hierdoor kunnen nieuwe ontwikkelingen mee worden genomen in de indicator. Als input voor deze periodieke evaluatie is het wenselijk om jaarlijks de werking van de indicator te monitoren. Dit rapport is de tweede jaarlijkse monitor die wordt gepubliceerd.⁴

¹ Over het eerdere onderzoek zijn vier rapporten verschenen, het [eerste methoderapport](#), [tweede methoderapport](#), [derde methoderapport](#), [vierde methoderapport](#) en een [samenvattend rapport](#).

² Besluit van 27 augustus 2018 tot wijziging van het Besluit bekostiging WPO in verband met het aanpassen van de groeiregeling en van het onderwijsachterstandenbeleid in het primair onderwijs ([Staatsblad 2018, 334](#)), en Besluit van 27 augustus 2018, houdende regels met betrekking tot specifieke uitkeringen ten behoeve van het gemeentelijk onderwijsachterstandenbeleid (Besluit specifieke uitkeringen gemeentelijk onderwijsachterstandenbeleid) ([Staatsblad 2018, 315](#)).

³ De achterstandsscore wordt per school berekend, scholen worden bekostigd via hun schoolbestuur.

⁴ Eerder verscheen de [eerste jaarlijkse monitor](#).

Dit rapport beschrijft de opzet en de uitkomsten van de tweede jaarlijkse monitor. In paragraaf 2 worden de gebruikte data en methoden uiteengezet. Paragraaf 3 behandelt de resultaten van de frequentieanalyses en paragraaf 4 beschrijft de resultaten van de correlatie en regressieanalyses. Het rapport wordt in paragraaf 5 afgesloten met een samenvatting en conclusies.

Figuur 1: Modelvariabelen en de mate waarin deze bijdragen aan de onderwijscore

2. Data en methoden

2.1 Selectie en afbakening onderzoeksdata

Voor het uitvoeren van deze jaarlijkse monitor is een onderzoeksbestand samengesteld met daarin de gegevens van de kinderen die in de schooljaren 2016/'17 tot en met 2019/'20 in groep 8 zaten. Van deze kinderen zijn de gegevens, zoals die in de analysebestanden van de onderwijsachterstandenindicator zijn opgeslagen, gekoppeld aan de leerkrachtadviesgegevens uit het Stelsel van Sociaal-statistische Bestanden (SSB) van het CBS. De keuze voor het leerkrachtadvies is noodzakelijk omdat in het schooljaar 2019/'20 geen eindtoets is afgenomen en leerkrachtadvies als onderwijsprestatiemaatstaf het dichtst in de buurt komt van de eindtoetsscore zoals gebruikt als afhankelijke variabele bij de ontwikkeling van de indicator.

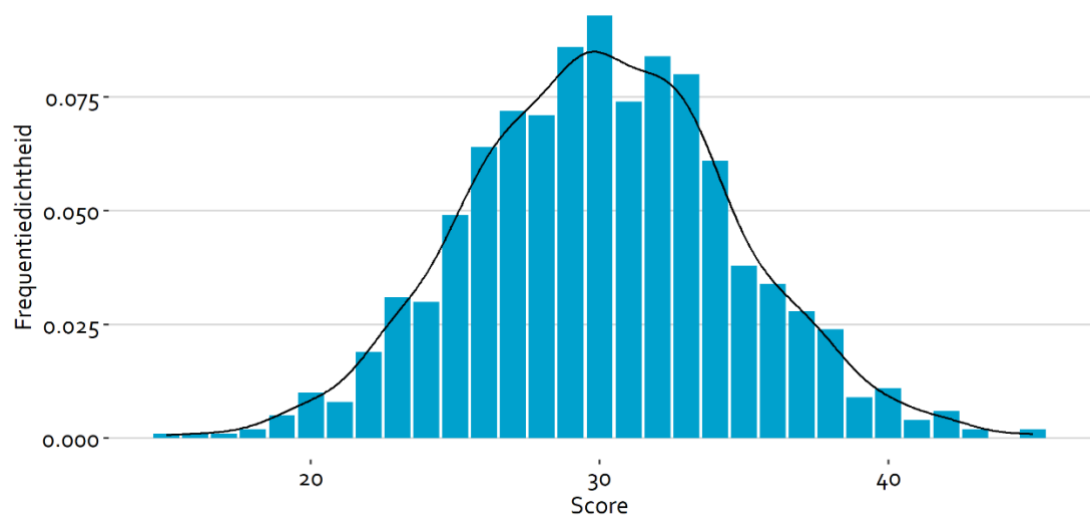
De kinderen in de onderzoekspopulatie die voorkomen in de registraties van het COA en de IND, zijn uitgesloten van de analyses. De reden hiervoor is dat deze kinderen – ongeacht hun achtergrondkenmerken – allen dezelfde onderwijsscore krijgen toegewezen⁵. Doordat er voor deze kinderen geen verband is tussen hun achtergrondkenmerken en hun onderwijsscore, zou het opnemen van deze kinderen tot vertekening leiden van de uitkomsten van de analyses.

2.2 Gebruikte methoden

Om de werking van de onderwijsachterstandenindicator te kunnen monitoren, maken we gebruik van frequentieanalyses.

Bij de frequentieanalyses bekijken we in hoeverre de frequentieverdelingen over de jaren heen dezelfde patronen blijven volgen. Hiertoe splitsen we de frequentieverdelingen uit naar de doelvariabele (leerkrachtadvies), de modelvariabelen die worden gebruikt bij de berekening van onderwijsscores en de soort imputatie (imputatie opleidingsniveau ouders en directe imputatie onderwijsscore). We kijken bij deze analyse naar de frequentiedichtheid omdat dit een relatieve maatstaf is. Hierdoor kunnen we groepen van verschillende grootte makkelijker met elkaar vergelijken. Frequentiedichtheid is hierbij een soort gestileerde histogram waarbij de oppervlakte onder de lijn altijd optelt tot 1. In figuur 2 hebben we van een verzameling fictieve scores opgenomen in zowel de histogram als de frequentiedichtheid. In de figuur is te zien dat de lijn van de frequentiedichtheid de toppen van het histogram vrij nauwkeurig volgt. Voor het vergelijken van verschillende groepen is de frequentiedichtheid een overzichtelijke vorm van visualiseren.

⁵ Een uitgebreide uitleg hierover is te vinden in het [vierde methoderapport](#).

Figuur 2: Voorbeeld frequentiedichtheid

3. Resultaten frequentieanalyses

In deze paragraaf bekijken we de frequentiedichtheid van de onderwijsscores uitgesplitst naar leerkrachtadvies en de verschillende modelvariabelen van de onderwijsachterstandenindicator. Daarnaast beoordelen we de frequentiedichtheid van de onderwijsscores naar de verschillende methoden van imputatie. De verwachting is dat de frequentiedichtheid van de onderwijsscores uitgesplitst naar de verschillende variabelen stabiel is over de schooljaren heen.

3.1 Onderwijsscores naar leerkrachtadvies

Figuur 3.1.1 geeft de frequentiedichtheid weer van de onderwijsscores uitgesplitst naar leerkrachtadvies en schooljaar. De verdeling van de onderwijsscores naar leerkrachtadvies wordt getoond van boven, het laagste advies (vso), naar beneden, het hoogste advies (vwo).

De verwachting is dat kinderen met een lagere onderwijsscore gemiddeld een lager leerkrachtadvies hebben en dat kinderen met een hogere onderwijsscore gemiddeld een hoger leerkrachtadvies hebben. Daarnaast is de verwachting dat de onderwijsscoreverdeling stabiel is over de schooljaren heen.

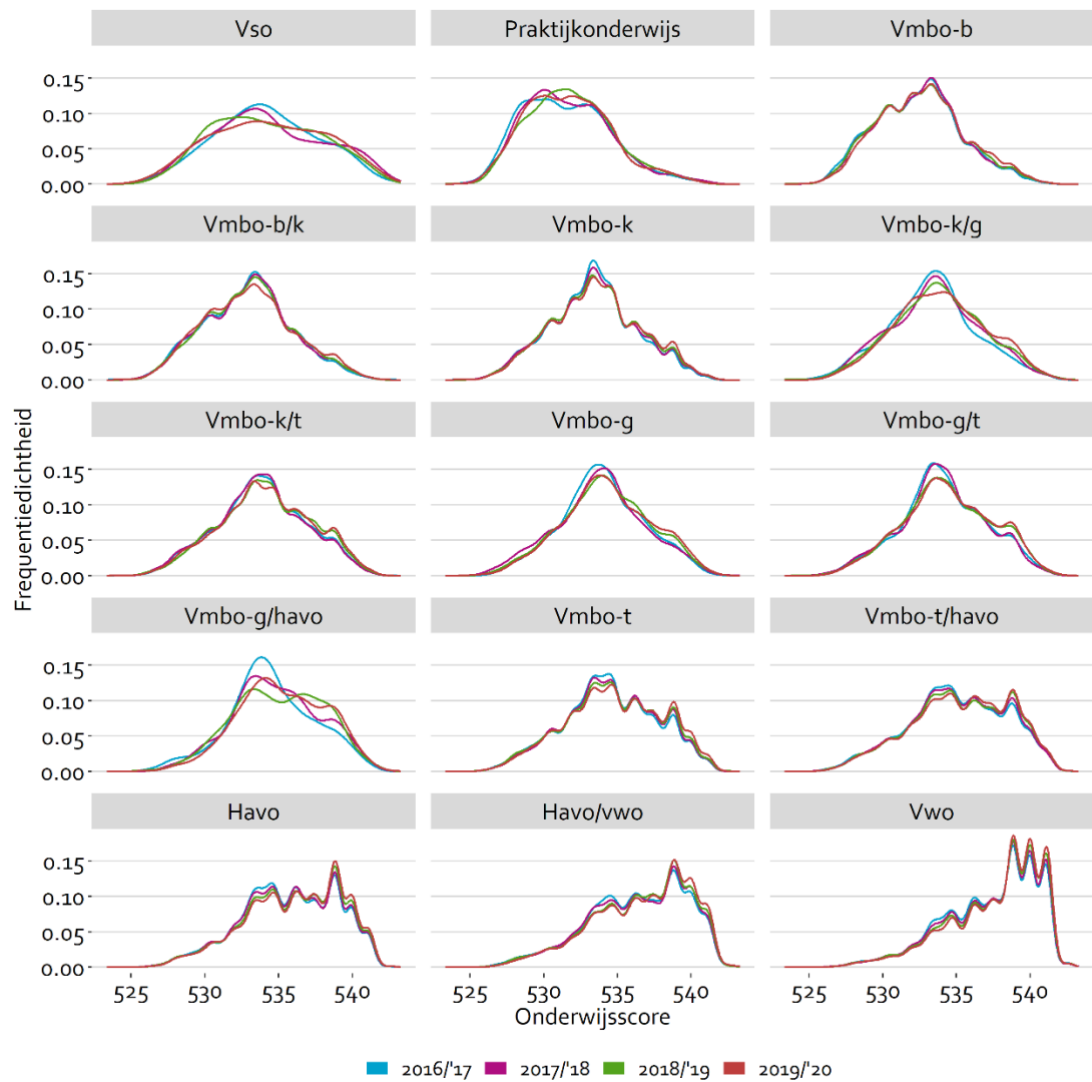
Figuur 3.1.1 laat zien dat de piek in de frequentiedichtheid stapsgewijs verschuift van links naar rechts met het stijgen van het leerkrachtadvies. Verder zien we dat het beeld over het algemeen ook stabiel is over de verschillende schooljaren. Dit is conform de verwachting. Met name niet vaak gegeven leerkrachtadviezen, zoals vso, vmbo-k/g en vmbo-g/havo, vertonen wel zichtbare verschillen in frequentiedichtheid over de schooljaren. Bij dergelijke kleine aantallen kunnen er gemakkelijk verschillen in frequentieverdelingen ontstaan.

3.2 Onderwijsscores naar modelvariabelen

In deze sectie kijken we naar de frequentiedichtheid van de onderwijsscores uitgesplitst naar de verschillende modelvariabelen en schooljaren. Er zijn zes modelvariabelen:

- het opleidingsniveau van de moeder van het kind
- het opleidingsniveau van de vader van het kind
- de verblijfsduur van de moeder van het kind
- het land van herkomst van het kind
- één of beide ouders vallen onder de wet schuldsanering natuurlijke personen
- het gemiddelde opleidingsniveau van de moeders op de school van het kind

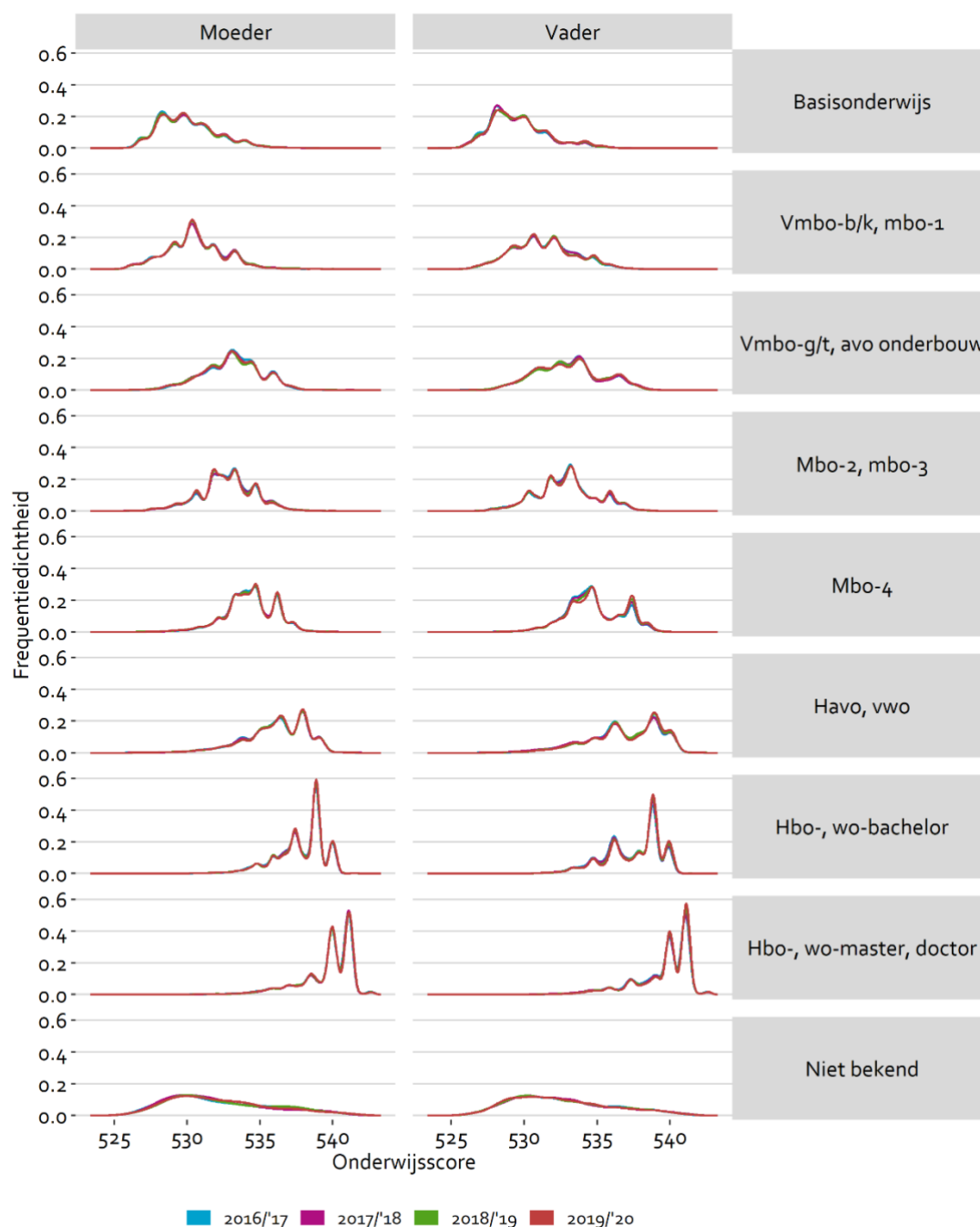
Een schematisch overzicht van de modelvariabelen van de onderwijsachterstandenindicator en hun invloed op de onderwijsscore is in de inleiding in figuur 1 weergegeven.

Figuur 3.1.1: *Onderwijsscores naar leerkrachtadvies en schooljaar*

Opleidingsniveau van de vader en moeder

Figuur 3.2.1 toont de frequentiedichtheid van de onderwijsscores uitgesplitst naar het opleidingsniveau van de vader en de moeder van het kind en schooljaar. De uitsplitsing naar het opleidingsniveau van de ouders wordt getoond van het laagste opleidingsniveau (basisschoolonderwijs) naar het hoogste (hbo-, wo-master, doctor). De verwachting is dat kinderen met ouders met een lager opleidingsniveau een lagere onderwijsscore hebben en dat kinderen met ouders met een hoger opleidingsniveau een hogere onderwijsscore hebben.

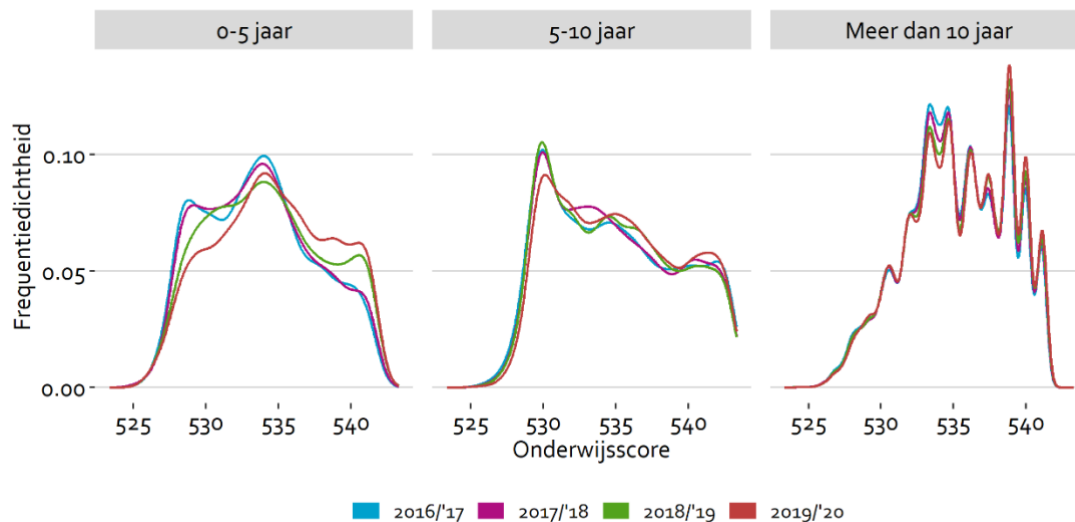

Figuur 3.2.1: *Onderwijsscores naar opleidingsniveau van de ouders en schooljaar*

Uit figuur 3.2.1 kunnen we aflezen dat de verdeling van de onderwijsscores over de schooljaren heen stabiel is voor alle opleidingsniveaus van de ouders en dat de scheefheid van de verdeling stapsgewijs verschuift van links naar rechts met het toenemen van het opleidingsniveau van de ouders. De verschillen in de frequentiedichtheid tussen de moeders en vaders zijn een gevolg van het verschil in bijdrage aan de onderwijsscore voor de betreffende opleidingsniveaus van de moeders en vaders, zoals te zien is in figuur 1. De relatief hoge pieken en compacte verdelingen bij de hoger opgeleide ouders laten zien dat de heterogeniteit in termen van andere kenmerken zoals gebruikt voor het berekenen van de onderwijsscores relatief klein is voor deze groepen.

Verblijfsduur van de moeder

Figuur 3.2.2 geeft de frequentiedichtheid weer van de onderwijsscore uitgesplitst naar de verblijfsduur van de moeder van het kind en schooljaar. Op basis van de getoonde coëfficiënten in figuur 1 kunnen we verwachten dat kinderen waarvan de moeder een kortere verblijfsduur heeft het relatief goed doen. Dit is met name van toepassing voor kinderen waarvan de moeder tussen de vijf en tien jaar in Nederland is.

Figuur 3.2.2: *Onderwijsscore naar de verblijfsduur van de moeder in Nederland en schooljaar*

Tegen deze verwachting in laat figuur 3.2.2 echter een ander beeld zien. We zien dat kinderen met een moeder met een verblijfsduur tussen de vijf en tien jaar gemiddeld een lagere onderwijsscore krijgen ten opzichte van kinderen met een moeder met een verblijfsduur van nul tot vijf jaar of van tien jaar of langer dan tien jaar. Dit patroon is te verklaren door de interactie met de andere modelvariabelen. De coëfficiënten in figuur 1 geven aan dat kinderen met een moeder met een kortere verblijfsduur het relatief goed doen in relatie tot hun andere achtergrondvariabelen; met name het opleidingsniveau van de ouders en de herkomst. Zoals in het eerste onderzoeksrapport is te zien, is de dummyvariabele voor de groep met een verblijfsduur van de moeder van 5 tot 10 jaar licht negatief gecorreleerd met de meeste andere variabelen en sterker positief gecorreleerd met herkomst⁶. Het gevolg van deze interactie is dat het positieve effect van verblijfsduur vaak teniet wordt gedaan door de negatieve coëfficiënten van herkomst. In de groep waar de verblijfsduur van de moeder tussen de vijf en tien jaar is, zijn kinderen met een niet-Nederlandse herkomst oververtegenwoordigd. Zoals in figuur 1 is te zien, hebben deze veelal een negatieve bijdrage aan de onderwijsscore. De groep kinderen met een moeder met een verblijfsduur van langer dan tien jaar is veruit het grootst in de onderzoekspopulatie: voor ongeveer 96 procent van de kinderen heeft de moeder een verblijfsduur van langer dan tien jaar.

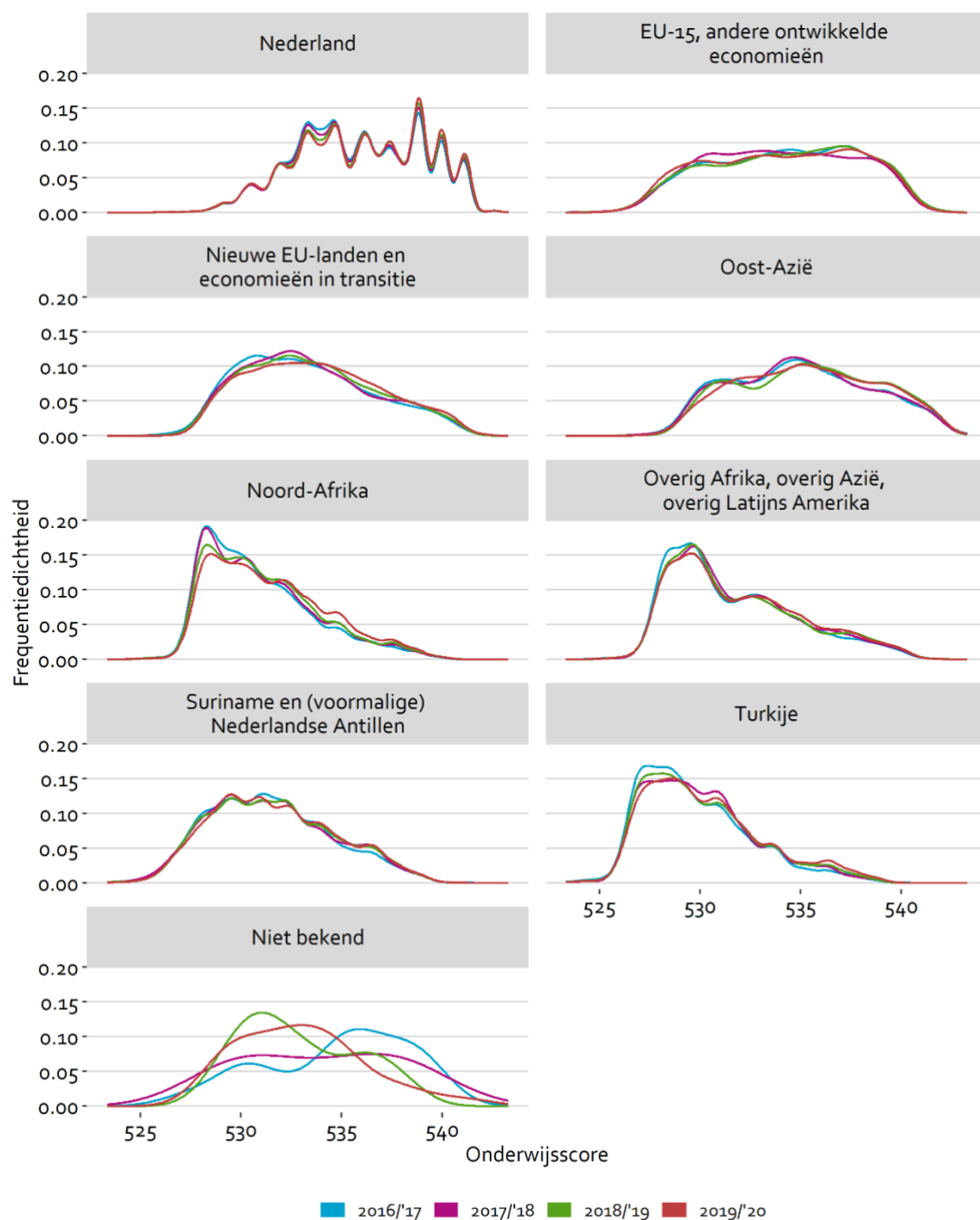
Herkomst

Figuur 3.2.3 laat de frequentiedichtheid zien van de onderwijsscore uitgesplitst naar de herkomstcategorie en schooljaar. De verwachting is dat kinderen met Nederland als land van herkomst een hogere onderwijsscore hebben dan kinderen met een ander land van herkomst en dat dit stabiel is over de schooljaren heen. Hierbij is het van belang om te beseffen dat bij de afleiding van

⁶ Zie pagina 83 van het [eerste methoderapport](#) voor een correlatiematrix tussen de variabelen.

de herkomstvariabele een kind waarvan één van de ouders als herkomst Nederland heeft, ook Nederland als herkomst krijgt.

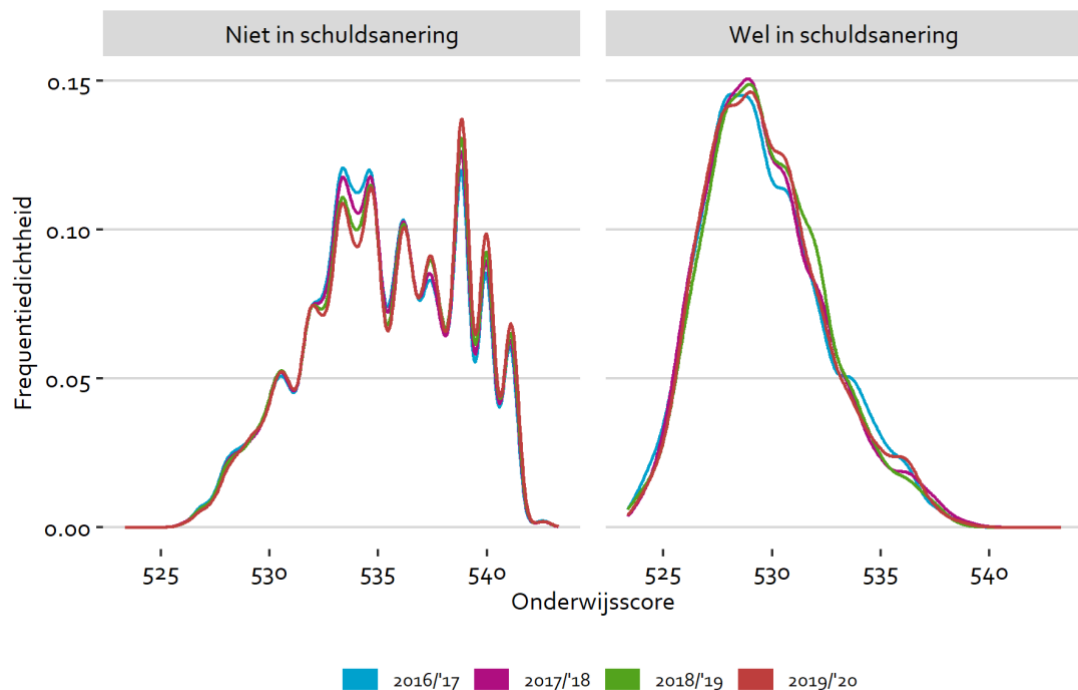
Uit figuur 3.2.3 is op te maken dat kinderen met *Nederland, EU-15 en andere ontwikkelde economieën* of *Oost-Azië* als herkomstcategorie vaker een hogere onderwijsscore hebben dan kinderen met een andere herkomstcategorie. De onderwijsscore van deze categorieën is rechtsscheef verdeeld. Kinderen met *Noord-Afrika, Overig Afrika, overig Azië, overig Latijns Amerika, Suriname en (voormalige) Nederlandse Antillen* en *Turkije* als herkomstcategorie hebben daarentegen vaker een relatief lage onderwijsscore. De onderwijsscore van deze categorieën is linksscheef verdeeld. Hoewel minder scheef verdeeld, hebben ook kinderen uit *Nieuwe EU-landen en economieën in transitie* vaker een lagere onderwijsscore dan kinderen met *Nederland* of *EU-15 en andere ontwikkelde economieën* als referentiecategorie. Dat de verdelingen van de onderwijsscores in de groep *Niet bekend* meer uiteenlopen komt doordat dit een kleine en heterogene groep is. Kleine afwijkingen kunnen daardoor resulteren in een andere frequentieverdeling.

Figuur 3.2.3: *Onderwijsscore naar herkomstcategorie en schooljaar*

Schuldsanering

Figuur 3.2.4 toont de frequentiedichtheid van de onderwijsscores uitgesplitst naar de status van de ouders wat betreft de schuldsanering en schooljaar. De verwachting is dat kinderen met ouders in de schuldsanering een lagere onderwijsscore hebben dan kinderen met ouders niet in de schuldsanering en dat dit stabiel is over de schooljaren heen. Bij kinderen met ouders in de schuldsanering wordt de onderwijsscore immers verlaagd met 2.6 punten (zie figuur 1).

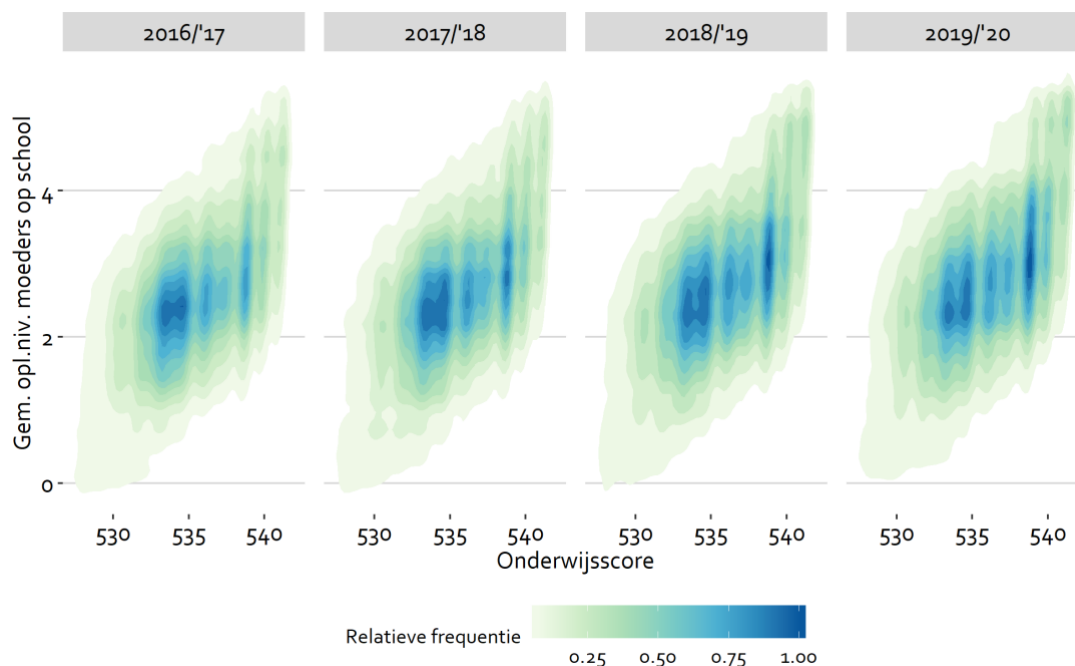
Figuur 3.2.4: *Onderwijsscore naar status schuldsanering van de ouders en schooljaar*

In figuur 3.2.4 is – conform de verwachting – te zien dat kinderen met ouders in de schuldsanering vaker een lage onderwijsscore hebben dan kinderen waarvan de ouders niet in de schuldsanering zitten. Voor kinderen met ouders in de schuldsanering is de onderwijsscore linksscheef verdeeld. Voor kinderen waarvan de ouders niet in de schuldsanering zitten, is de onderwijsscore rechtsscheef verdeeld. Het percentage kinderen met ouders in de schuldsanering is met ongeveer 1 procent in alle vier de schooljaren behoorlijk kleiner dan de groep kinderen waarvan de ouders niet in de schuldsanering zitten, met 99 procent in alle vier de schooljaren. Hoewel afgerond één procent in alle jaren, laat het percentage kinderen met ouders in de schuldsanering een dalende trend zien.

Gemiddeld opleidingsniveau van moeders op school

Figuur 3.2.5 laat de relatieve frequentiedichtheid zien van de onderwijsscores en het gemiddelde hoogste opleidingsniveau van de moeders op school uitgesplitst naar schooljaar. De frequentiedichtheid loopt van lichtgroen (laag) naar donkerblauw (hoog). Op basis van het model van de onderwijsachterstandenindicator kunnen we verwachten dat een lager gemiddeld opleidingsniveau van de moeders op school resulteert in een lagere onderwijsscore.

De frequentiedichtheidswolken zoals getoond in figuur 3.2.5 laten voor ieder schooljaar een licht oplopend effect zien. Dit geeft aan dat er een zwakke, maar positieve relatie is tussen het gemiddelde opleidingsniveau van de moeder op school en de onderwijsscore.

Figuur 3.2.5: *Onderwijsscore naar het gemiddelde opleidingsniveau van de moeders op school en schooljaar*

3.3 Onderwijsscores naar methoden van imputeren

Niet alle achtergrondkenmerken waarop het model van de onderwijsachterstandenindicator is geschat, zijn bekend voor alle kinderen. Zo ontbreekt het hoogste opleidingsniveau van de moeder, de vader of beide ouders voor een deel van de populatie. Voor het deel dat ontbreekt is het hoogste opleidingsniveau geïmputeerd. Naast het imputeren van het hoogste opleidingsniveau, is voor kinderen waarvan geen onderwijsscore berekend kan worden, omdat één of beide ouders of het kind zelf onbekend is in de Basisregistratie Personen (BRP), de onderwijsscore geïmputeerd.

Imputatie van het opleidingsniveau van vader, moeder of beide ouders

Figuur 3.3.1 geeft de frequentiedichtheid weer van de onderwijsscore uitgesplitst naar de deelpopulatie voor wat betreft de beschikbaarheid van het hoogste opleidingsniveau van de vader en moeder van het kind en schooljaar. De registratie van het hoogste opleidingsniveau in het SSB is incompleet voor een substantieel en selectief deel van de Nederlandse bevolking. Het opleidingsniveau is vaker onbekend voor oudere mensen, mensen met een lager opleidingsniveau en mensen die (een deel van) hun opleiding in het buitenland hebben gevolgd. Er bestaan statistische methoden om de ontbrekende gegevens aan te vullen; dit wordt ook wel imputatie genoemd. Voor de onderwijsachterstandenindicator wordt aan de hand van een aantal andere kenmerken die wel bekend zijn, het opleidingsniveau geschat. Deze geïmputeerde opleidingsniveaus bevatten relatief vaak de lagere opleidingsniveaus. Hierdoor wordt de selectieve onbekendheid gecorrigeerd.

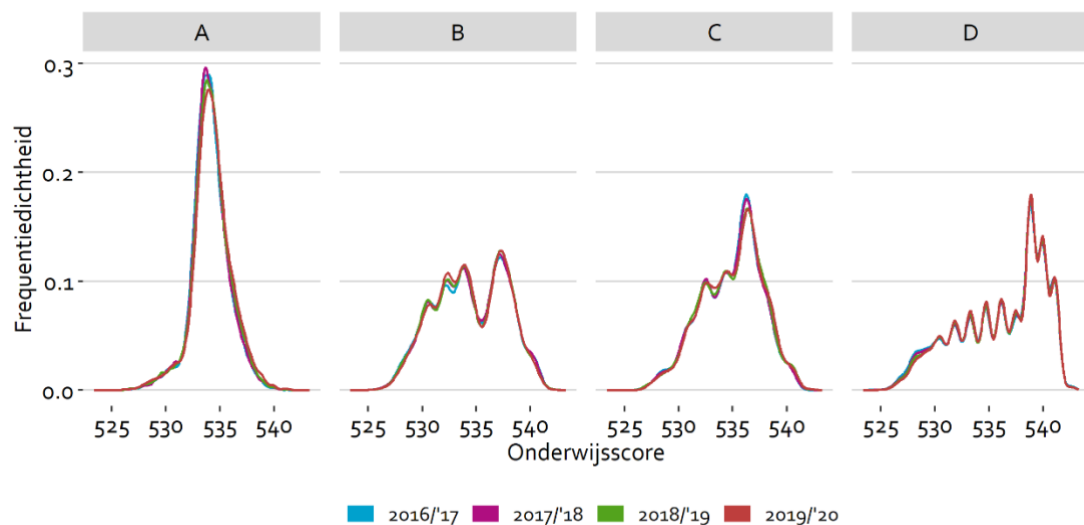
De volgende deelpopulaties worden onderscheiden:

- A: Het hoogste opleidingsniveau van beide ouders is niet bekend
- B: Het hoogste opleidingsniveau is bekend voor de moeder maar niet voor de vader
- C: Het hoogste opleidingsniveau is bekend voor de vader maar niet voor de moeder

- D: Het hoogste opleidingsniveau van beide ouders is bekend

De aandelen kinderen in deelpopulaties A tot en met D in schooljaar 2019/'20 waren respectievelijk 20, 22, 14 en 45 procent in het schooljaar 2016/'17 en respectievelijk 14, 21, 12 en 53 procent in het schooljaar 2019/'20. Het groter worden van de groep kinderen met ouders waarvoor het opleidingsniveau bekend is, wordt veroorzaakt door de grotere beschikbaarheid van opleidingsniveaus voor jongere mensen.

Gegeven de selectiviteit van de geïmputeerde opleidingsniveaus is de verwachting dat de onderwijsscore van kinderen waarvan het hoogste opleidingsniveau van beide ouders bekend is, gemiddeld hoger is dan van de kinderen waarvan het hoogste opleidingsniveau van één of beide ouders niet bekend is.

Figuur 3.3.1: *Onderwijsscore naar deelpopulatie en schooljaar*

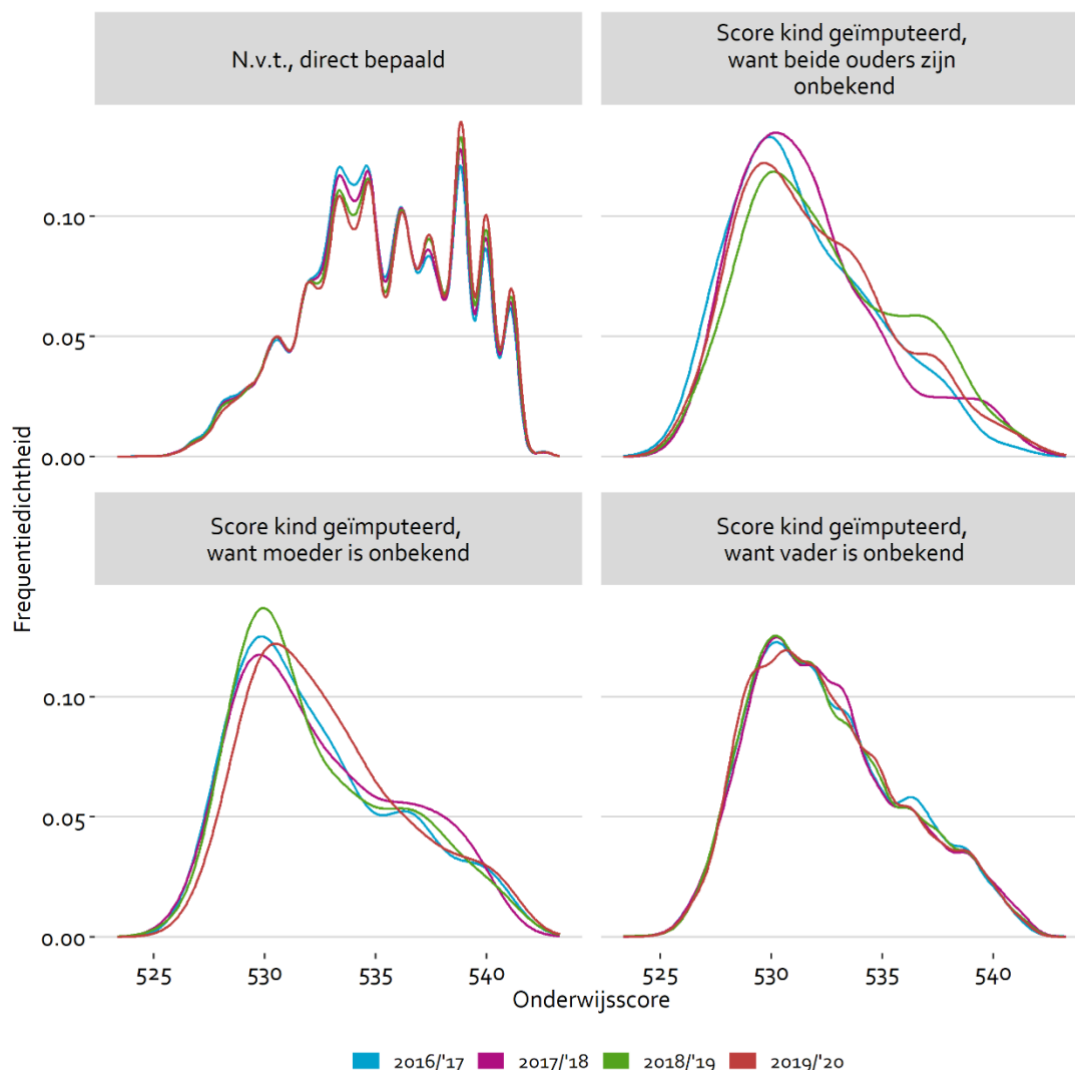
In figuur 3.3.1 valt duidelijk te zien dat voor kinderen waarvan het hoogste opleidingsniveau van beide ouders bekend is, de frequentiedichtheid behoorlijk scheef naar rechts is verdeeld. De verdeling van de frequentiedichtheid voor kinderen waarvan het hoogste opleidingsniveau van alleen de vader bekend is, vertoont een ander patroon dan de verdeling voor de kinderen waarvan het hoogste opleidingsniveau van alleen de moeder bekend is. De verklaring hiervoor is te vinden in de verdeling van een belangrijke hulpvariabele bij het imputeren van het opleidingsniveau; het inkomen. De verdeling hiervan verschilt wezenlijk tussen vaders en moeders. Als laatste valt op dat voor de kinderen waarvan voor beide ouders het opleidingsniveau niet bekend is, de verdeling van de onderwijsscore geconcentreerd is rondom het midden. Dit is een gevolg van het feit dat er relatief weinig bekend is over deze groep.

Imputatie van de onderwijsscore

Figuur 3.3.2 toont de verdeling van de frequentiedichtheid van de onderwijsscore naar de methode van directe imputatie van de onderwijsscore. Voor iedere groep maken we ook onderscheid tussen de schooljaren. De groepen zijn echter niet even groot. Het aandeel van de groep kinderen waarvan de onderwijsscore direct is berekend – en dus niet is geïmputeerd – is circa 96 procent voor alle vier de schooljaren. Na de groep kinderen waarvan de onderwijsscore direct is berekend, is de groep kinderen waarbij de onderwijsscore is geïmputeerd omdat de vader onbekend is het grootst met

ongeveer 3,5 procent in alle vier de schooljaren. De andere groepen bevatten samen niet meer dan 0,5 procent van de populatie. De groepen kinderen waarvan de onderwijsscore is geïmputeerd omdat het NOAT-1 kind respectievelijk NOAT-2 kind niet in de BRP staat ontbreken in de figuur omdat deze te klein zijn om een zinvolle figuur voor te kunnen maken.

Uit figuur 3.3.2 valt af te lezen dat de onderwijsscores die geïmputeerd zijn relatief lager zijn dan de onderwijsscores die niet geïmputeerd zijn, conform verwachting. Bij de twee grootste groepen lijkt de verdeling redelijk stabiel te zijn over de vier schooljaren. De andere groepen zijn te klein om de verschillen tussen de vier schooljaren inhoudelijk goed te kunnen interpreteren.

Figuur 3.3.2: *Onderwijsscore naar imputatiemethode en schooljaar*

4. Samenvatting en conclusie

Voor het herziene onderwijsachterstandenbeleid maakt OCW gebruik van de onderwijsachterstandenindicator die het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) eerder in opdracht van het ministerie heeft ontwikkeld (zie voetnoot 1). Met deze indicator wordt voor alle peuters van 2,5 tot 4 jaar en alle basisschoolleerlingen een onderwijsscore berekend. De hoogte van deze onderwijsscore wordt bepaald door een aantal omgevingskenmerken: het opleidingsniveau van de vader, opleidingsniveau van de moeder, verblijfsduur van de moeder in Nederland, land van herkomst van de ouders, of ouders in de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) zitten en het gemiddelde opleidingsniveau van moeders op school. Conform de Besluiten (zie voetnoot 2) worden deze onderwijsscores geaggregeerd tot achterstandsscores per school en per gemeente. Om deze indicator actueel te kunnen houden, wil OCW de indicator jaarlijks evalueren. Daartoe hebben we verschillende analyses uitgevoerd voor de schooljaren 2016/'17 tot met 2019/'20.

In paragraaf 3 hebben we gekeken naar de frequentiedichtheid. Daarbij hebben we uitsplitsingen gemaakt naar de modelvariabelen en typen imputatie. In deze exploratieve analyse hebben wij geen contra-intuïtieve patronen ontdekt. De belangrijkste conclusie die we uit deze analyses kunnen trekken is dat verdelingen van de frequentiedichtheid stabiel zijn over de schooljaren heen. Naar verwachting zijn verschillen in bijdrage aan de onderwijsscore voor de betreffende categorieën binnen modelvariabelen (zie figuur 1) te herkennen in de patronen die de afzonderlijke frequentiedichtheid-verdelingen per modelvariabele in paragraaf 3 tonen.

Als eindconclusie kunnen we dan ook stellen dat – op basis van de vier onderzochte schooljaren – het model van de onderwijsachterstandenindicator ieder jaar tot vergelijkbare uitkomsten leidt.